

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA.

Za drugi kwartał 1855 od 1go kwietnia do ostatniego czerwca wynosi:

NA GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM dziennym i tygodniowym, i z ROZMAITOSCIAMI:
dla odbierających (w miejscu : : : : 3 złr. 45 kr.
(pocztą : : : : 4 złr. 30 kr.)

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Grecya. — Afryka. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRYACKA.

Sprawy krajowe.

Wiedeń, 15. marca. Zawierzczony w nadzwyczajnym poselstwie przy najwyższym Dworze wiedeńskim cesarsko-rosyjski tajny radca książę *Gorczałow* miał zaszczyt wręczyć 12go b. m. Jego c. k. Apost. Mości Cesarzowi pismo Cesarza rosyjskiego *Alexandra II.* z doniesieniem o zgonie najdosłojniejszego Ojca świętej pamięci Cesarza *Mikołaja*, o wstąpieniu Swem na tron i o powtórnym zatwierdzeniu pomienionego księcia w jego dotychczasowym charakterze poselskim. (W. Z.)

Ministryum finansów obwieszcza, że z końcem lutego 1855 było w obiegu 7,655.852 złr. niewylosowanych (węgierskich) drobnych pieniędzy papierowych.

Ameryka.

(Poczta amerykańska. — Żółta febra. — Przykre położenie Santanny. — Kolej żelazna Panamy ukończona.)

Londyn, 6. marca. Poczta amerykańska z zeszłego miesiąca donosi: Na wyspie S. Tomasza pojawiła się znowu żółta febra na pokładzie stojących tam na kotwicy okrętów. — Wiadomości z Meksyku są po części spóźnione. Z tem wszystkiem potwierdzają, że znaczny korpus, liczący 1000 ludzi, przeszedł od Santa Anny do Alvarezza z wielkimi zasobami broni i amunicji. Wojenne okręta Santa Anny stały nieczynne dla braku załogi. — Ponieważ teraz jest skończona kolej Panamy, więc całą przestrzeń na przesmyk od Colona (w odnodze Nawa) aż do Panamy odbywają w kilku godzinach. Spodziewają się wielkiego napływu podróżnych, i jeżeli kompania angielska nieorganizuje spiesznie linii paropływowej z Panamy do Australii, tedy większa część pasażerów będzie odpływać ztamtąd na nowy Jork do Europy.

Hiszpania.

(Sprawa „Black Warrior“ załatwiona co do zasady. — Układy ze Stanami amerykańskimi.)

Madryt, 5. marca. Na dzisiejszym posiedzeniu Kortezów zapytał p. Feijoo ministra spraw zewnętrznych, jakim sposobem załatwiono kwestyę względem „Black Warrior“. Utrzymują powszechnie, jakoby rząd hiszpański miał przystać na wszelkie warunki gabinetu amerykańskiego. Gdyby tak było, tedy Izba musiałaby pociągnąć rząd do odpowiedzialności i przekonać się, czy też honoru Hiszpanii na sztych nie wystawiono. *Minister spraw zewnętrznych* odrzekł na to, że tę sprawę potąd tak długo zwlekano załatwiono wprawdzie co do zasady, lecz że wkrótce będzie stanowczo załatwiona w drodze dyplomatycznej, poczem nieomieszka przedłożyć kongresowi wszystkie szczegóły w tym względzie, który też łatwo się z tego przekona, że gabinet miał honor Hiszpanii przede wszystkim na względzie. Jak na teraz robi tę tylko uwagę, że honor w sprawie zachodzącej między dwoma narodami nieoddzielny jest od zasady sprawiedliwości. Jeżeli więc rząd uwzględnił słuszne tylko żądania, tedy zasłużył raczej na wdzięczność, niż na naganę lub nieufność. — Dawniejszą wiadomość o odrzuceniu propozycji dwóch deputowanych względem zaprowadzenia jednej tylko Izby należy w ten sposób sprostować, że nie 115 lecz 155 członków przeciw niej głosowało. (W. Z.)

Anglia.

(Posiedzenie z dnia 8. marca. — Sprawa admirała Napier. — Dochody na wsparcie wdów i sierót po wojskowych.)

Londyn, 9. marca. Na wczorajszym posiedzeniu Izby wyższej wspomniął *Earl of Orkney* o niedostatecznej organizacji armii i żądał przedłożenia wykazów chorych, rekonwalescentów itd., lecz wniosek ten cofnął na przytoczone przez lorda *Pannure* uwagi. Na wniosek lorda *Grandville* uczyniono zadość żądaniu Izby niższej i przyzwolono księciu Cambridge, generałowi Cardigan i wicehrabi Hardinge składać świadectwo w komitecie Roebuck'a.

Na posiedzeniu Izby niższej podnosi mr. *Malins* głos w sprawie wyprawy wojennej na morzu bałtyckim, i żąda przedłożenia wszystkich korespondencyi między admiralicyą i sir K. Napier od 20. grudnia 1854. Idzie mu o utrzymanie dobrej sławy zasłużonego na morzu bohatera, którego na bankiecie w marcu 1854 okryto pochwałami i w najlepszej nadziei wyprawiono na morze, lecz za powrotem przyjęto ze wzgardą i z urzędu oddalono. Wnioskodawca dozwala sobie przytoczenia kilku ustępów z listów prywatnych Sir J. Graham'a do admirała Sir Karola Napier (obecnego gościa na posiedzeniu Izby), z czego się okazuje, że do końca sierpnia oddawał rząd wszelką sprawiedliwość postępowaniu admirała. Później zawiązała się korespondencya o planie uderzenia na Sweaborg, lecz dnia 19. września ustąpiła flota francuska z morza bałtyckiego, a rada wojenna admirałów angielskich była tego zdania, że na wyprawę przeciw Sweaborgowi pora już zapóźna. O zdaniu tem doniósł sir Karol Napier depezę z 25. września admiralicyi z tą uwagą, że pogody niepodobna obliczyć i na dwie godzin naprzód. Za oględność i przezorność admirała w tym względzie należy się lordowi wdzięczność kraju całego. Lecz gdy 2. października nadeszła wiadomość rozsiana przez Tatarzyna o wzięciu Sebastopola, stał się rząd więcej wymagającym, i pismem z 4. października kazał uderzyć na Sweaborg z końcem miesiąca. Sir Karol Napier odpisał na to 10go października, że nie przystąpi do żadnego działania, któreby nie rokowało skutku pomyślnego, i że gotów jest złożyć komendę, jeżeli już przyszło do tego, że stracił zaufanie u rządu. Korespondencya ciągnęła się do 10. listopada, lecz z dniem 31. października zaczęła admiralicya przyganiać działaniom admirała Napier'a, dla których dawniej miała same tylko pochwały. Powróciwszy dnia 17. grudnia do Spithead doznał sir Karol Napier od lorda admiralicyi J. Graham'a przyjęcia obojętnego i niemal ubliżającego; dnia 22. grudnia otrzymał rozkaz do zwinięcia swej bandery i do wylądowania. Był to rodzaj dymisyi sumarycznej — mówi dalej wnioskodawca — i brzydka niewdzięczność admirałowi, który flotę wielką przywiódł z powrotem z morza zdradliwego i niebezpiecznego, i który karność prawie całkiem nowozaczącej załogi doprowadził do stopnia wielkiej doskonałości. Sir *T. Herbert* popierał wniosek. Sir *J. Graham* odrzekł na to, że chociaż na osobistą swą obronę głos zabiera, jednak nie ma przygotowanych wyciągów z depeż rządowych, a tem mniej wyjątków z listów prywatnych. Postępowanie wnioskodawcy, przytaczania ustępów z listów prywatnych bez zezwolenia tego co te listy pisał, wydaje się ma być rzeczą bezprzykładną. Nie zaprzecza bynajmniej, jako admiralicya pochwałała w ogóle taktykę Napier'a na morzu bałtyckim; przyznaje też, że przezorność admirała w obec rosyjskich twierdz nadmorskich była na swoim miejscu, i nigdy też nie brał mu tego za złe. Lecz dnia 24. września przesłał Sir Napier po pierwszym z bliska rozpoznania twierdzy depezę przedstawiającą cały stan rzeczy w innem wcale świetle, a według tego okazywała się łatwość przypuszczenia pomyślnego ataku na Sweaborg. Równocześnie zaszły jednak nieporozumienia między oficerami floty i generałem Jones, tudzież między Sir Karolem Napier i generałem Francuzkim, nad któremi nie może się tu rozwodzić, zwłaszcza że odnoszą się do operacyi mogących przyjść wkrótce do wykonania. Tak więc musi się bronić z rękoma związanymi. Przesłana po re-

kognoskowaniu Sweaborga depeza wykazała możność pomyślnego ataku; ztemwszystkiem jednak polecono admirałowi, ażeby wystrzegał się wszelkich kroków zbyt śmiałych i rezykujących, i całą tę sprawę zdano na jego dyskrecję. Otoż ustęp ten z listu albo nie dano do rąk p. Malins'owi, lub też chciał go umyślnie pominąć. Zapewne lepiej mu z tem było. Admiral Berkeley zaprzeczył zresztą w imieniu i z polecenia rządu, jakoby Sir Napierowi udzielono naganę i dymisyę. Jakoż admiralicya nie miała istotnie żadnej przyczyny przyganiać komendzie Napier'a, chociaż zresztą nie raz mu to wytykała, że sposób pisemnego odzywania się jego wykracza przeciw subordynacyi i ubliża winnemu poszanowaniu dla rządu. Co zaś do jego domniemanej dymisyi, tedy rzeczą wiadomą, że zwykle i innym admirałom wracającym z morza bałtyckiego przykazano zwinąć banderę. Nie wynika jednak z tego, by Sir Napier nie mógł później otrzymać rozkazu do jej powtórnego zatknięcia. Zależało to bowiem od decyzji rządowej. O mocyi robi Sir James tę uwagę, że przedłożenie aktów żądanych byłoby krokiem prawdziwie złowrogim, lecz zresztą polega zupełnie na ministeryalnej w tej mierze decyzji.

Lord Palmerston oświadcza, że się musi oprzeć wnioskowi, i dodaje tę jeszcze uwagę, jako sama już rozprawa nad tak niesłychanym żądaniem godna jest ubolewania. Gdyby Izba zastanowiła się lepiej nad ogólną treścią żądanych korespondencyi, tedyby zapewne nie domagała się więcej ich przedłożenia. To jednak nie przeszkadza mu wcale, by osobistemu i publicznemu charakterowi dzielnego admirała nie miał oddać zupełnej słuszności. Szacuje go wysoce i nie pojmuje, dłaczegoby rząd miał mu dawać naganę lub dymisyę, i do tego też nie przyszło. Sir Karol Napier posiada od dawna już wielki u niego (lorda Palmerstona) szacunek, a postępowaniem swem na morzu bałtyckim utwierdził go admirał bardziej jeszcze w tem uczuciu. (Głosne oklaski.) Następnie wystawiał Sir J. Walsh odwagę moralną Sir Napiera, a Mr. Malins cofa swój wniosek.

Przedwczoraj odbył się meeting pod prezydencją księcia Cambridge: stowarzyszenie dla wspierania wdów wojskowych i sierot odbywało pierwsze swe zgromadzenie roczne. Ze sprawozdania prezydującego i sekretarza okazało się, że potąd wpłynęło w ogóle na ten cel 104.835 funt. szt. Wydano już z tego 35.000 ft. szt.

(Wien. Ztg.)

(Rząd stara się zreorganizować armię na sposób francuski.)

„Globe“ donosi z d. 12. z Paryża: „Generał sir James Maclaan i kapitan Laffan znajdują się teraz w Paryżu, gdzie rozpoznają plany i dokumenta ministeryum wojny, a to dla wypracowania planu powszechnego w zamiarze zorganizowania armii angielskiej na zasadzie organizacyi francuskiej.“

(W. Z.)

Francya.

(Potwierdzenie orderów, które rozdał Canrobert. — Dar Cesarstwa.)

Paryż, 10. marca. Dekretem w Monitorze potwierdzono nowe nadania przez jenerała Canrobert'a różnych orderów i medalów.

Ich MM. Cesarz i Cesarzowa przesłali ministrowi wojny 5000 franków, i ministrowi marynarki również 5000 franków dla rozdania pomiędzy matki, wdowy, siostry i sieroty po tych żołnierzach i majtkach, którzy podczas rozbicia się fregaty „Semillante“ zginęli.

(W. Z.)

(Przyjęcia u Dworu.)

Paryż, 12. marca. Monitor donosi, że Cesarz przyjmował wczoraj na prywatnej audyencyi dotychczasowego ambasadora tureckiego Vely Eddina Rifaata Baszę, który mu doręczył swe pisma odwołujące, tudzież saskiego ambasadora barona Seebacha i wirtemberskiego ministra rezydenta barona Waechtera, którzy mu doręczyli odpowiedź swych monarchów na doniesienie o odwołaniu panów Henryka Mercier i hrabi Bearn, dotychczasowych ambasadorów w Dreźnie i Sztutgardzie.

(Zeit.)

Włochy.

(Powódzie w Toskańskim.)

Z Florencyi nadeszły sprawozdania z końca zeszłego miesiąca o gwałtownej powodzi na dolinach leżących nad brzegiem rzeki Arno. Między innymi przychodzą i te szczegóły: Na dolinie pod Pisami, którą rzeka Arno uchodzi do morza, była powódź nierównie straszniejsza, niż o tem z początku doniesiono. W Cascina, między Pontederą i Pisami, gdzie woda pozrywała wszystkie tamy, rozlała się powódź na przyległe równiny uprawione i zasiane w tem miejscu jak najpracowiciej. Dalej szczyły się tam już dawniej moczary poprzerywane licznymi kanałami i rowami. Dolinę tę zamykają po obu stronach wzgórze pod Liwurną i Lukką, a od zachodu oblewa ją morze. — Az do chwili otrzymania niniejszych wiadomości wznosiła się tam ciągle powódź. Urząd municypalny w Pizach rozdaje oprócz innego wsparcia codziennie 22.000 funtów chleba między potrzebnych tej pomocy. Z Piz aż do małego portu w Stagno, założonego tylko dla mniejszych statków dowożących towary kanałami, można było przez cały czas zatopu dostać się tylko wodą, a to ślaskiem kanału Navicelli. Dopiero od Stagno otwierała się sposobna droga lądowa do Liwurny. Komu więc wypadała droga z Liwurny do Florencyi, musiał nakładać wielki kawał drogi wzdłuż pogórza, gdyż tylko tym sposobem można było dostać się do dworca kolei żelaznej w Pontedera. Na dolinie florentyńskiej wystąpiła woda lewym brzegiem rzeki Arno w odległości jednej godziny od miasta Florencyi. Odtąd występowała woda wzdłuż całego brzegu, tak, że urodzajne okolice pod Signa i Poggio aż do Cajano, jak niemniej i

poła po obu brzegach, a mianowicie między Empoli i Pontederą wielce ucierpiała. Po tamtej stronie Florencyi ku morzu nie było już takiej powodzi, zwłaszcza że rzeka Arno ma tam brzegi wyższe, i że w okolicach tych wpływają do niej tylko mniejsze rzeczutki. Natomiast przyczyniły się w niższej części rzeki Arno właśnie rzeki poboczne najwięcej do powodzi. Pod Florencyą opadły wody zupełnie z końcem lutego, a ostatniemi czasy było tam piękne i łagodne powietrze.

(L. k. a.)

(Pozostałe wojska francuskie w państwie papieżkiem.)

Załoga francuska w Rzymie zredukowana będzie wkrótce do liczby oznaczonej w nocie urządowej rządu francuskiego. Pułk 14ty i 21szy otrzymał rozkaz przygotowania się do pochodu, który nastąpi zapewne w pierwszej połowie marca. W całym państwie kościelnem pozostanie tylko cztery francuskie pułki pieszych, z których jeden zajmie kwatery w Civitavecchia, a trzy inne w Rzymie dla strzeżenia zamku świętego Anioła i innych miejsc ważniejszych. Oprócz tego pozostaje w Rzymie dwie baterie artyleryi, dwie kompanie z korpusu inżynierów i około 50ciu konnych żandarmów dla utrzymania policyi wojskowej.

(Abb. W. Z.)

Niemce.

(Budżet bawarski sześciolatełni. — Mobilizacya Wirtemberska.)

Mnichów, 8. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby drugiej przedłożył minister finansów budżet na sześć lat 1854—1860. Roczne wydatki wynoszą przeszło 43 milionów reńskich, niemal 6 milionów więcej niż w upłynionej peryodzie finansów. Przychody są wprawdzie postanowione na równi z wydatkami, atoli minister nadmieniał, że to uskutecznił przez podwyższenie gruntowego podatku. Dalej nadmieniał, iż pomimo że rząd państwa żąda tylko tego, co jest najpotrzebniejsze i chociaż sumiennie postępował przy rozkładzie ciężarów, jednak niepozwoliły stosunki podwyższyć płacy urzędnikom pobierającym małą pensyę. Książę Wallerstein interpelował całe ministeryum państwa, czyli mobilizacya wojska jest zastanowiona, a jeżeli tak jest w samej rzeczy, czyli w takim razie niebędzie uskuteczniła pożyczka 6½ milionów? Prezydent ministrów odrzekł: Interpelacya jest krótka, odpowiedź na nią jeszcze krótsza, a ta jest: na pierwsze nie! na drugie także nie!

Sztutgarda. Wiadomo, że izba pierwsza w Wirtembergii zezwoliła na żądany od rządu nadzwyczajny kredyt trzech milionów na mobilizacyę wojska, lecz nie zgodziła się na uchwałę izby drugiej, ażeby doręczono adres względem przyłączenia się do polityki austriackiego rządu. W ciągu dyskusyi zwrócił minister Linden uwagę na to, że w prośbie izby drugiej jest zawarta niedokładność, więc niemożna przystąpić do uchwały; niedokładnością bowiem jest to, gdy mówi o dłuższem zachowaniu neutralności. Związek nie jest neutralnym; przystąpił do zaczepnego i odpornego przymierza między Austryą i Prusami i do artykułu dodatkowego, który w pewnym stopniu gwarantuje nawet stanowisko Austrii w księstwach naddunajskich, a nakazaniem mobilizacyi wojska dowiódł, że chce tym uchwałą nadać znaczenie tam, gdzie tego wymaga interes niemiecki, a którego bronić jest powołany. Wirtembergia sama jedna zgodziła się na te uchwały związku i okazała przezto, że jej chodzi o jedność Niemiec, która tylko w drodze związku może być zachowana i utrzymana. Cała kwestya, o którą idzie, a której adres bynajmniej nie nadmienia, jest ta, do jakich kroków obowiązuje polityka, odpowiadająca internacjonalnym interesom Niemiec? i toć jest kwestya sporna, ale ta niemoże być rozwiązana na obradach stanowych, zatem takowa prośba jest niepotrzebna tak co się tyczy związku, jako też rządu wirtemberskiego, który nigdy jeszcze niezaniebdał ujmować się za jednością i polityką Niemiec.

Rosya.

(Rozkaz dzienny Imperatora z 3. marca.)

Dzienny rozkaz z dnia 3. zawiera dalsze następujące rozporządzenia:

Cesarz Jego Mość raczył przyjąć godność szefa wszystkich tych pułków gwardyi przybocznej, której szefem był spoczywający w Bogu Cesarz Mikołaj, następnie: batalionu przybocznej gwardyi saperów i I. korpusu kadetów. Również zostaje Jego ces. Mość szefem innych pułków gwardyi i armii i korpusu kadetów Brześcia litewskiego, których szefem był dotychczas, z wyjątkiem pułku przybocznej gwardyi kirysyerów, Jego cesarzewicz. Mości następcy tronu Cesarzewicza, którego szefem jest mianowana Jej Mość Cesarzowa Marya Alexandrowna i atamańskiego pułku Jego Mości Cesarzewicza, następcy tronu, którego szefem jest mianowany następcą tronu Cesarzewicz Mikołaj Alexandrowicz. Przybocznymi pułkami Cesarza Jego Mości zostają: Pułk przybocznej gwardyi huzarów następcy tronu, pułk przybocznej gwardyi ułanów jego, pułk dragonów, ułanów, huzarów, jekaterynosławskich grenadyerów, erywańskich karabinierów i borodyńskich strzelców następcy tronu.

Jego cesarzewicz. Mość następcą tronu Mikołaj Alexandrowicz jest mianowany atamanem wszystkich wojsk kozaków, jenerał adjutant, jenerał kawaleryi hrabia Rüdiger naczelnym wodzem korpusu gwardyi i grenadyerów, jenerał-leitnanci Juriewicz i Synowiew, jenerał-adjutantami Cesarza Jego Mości, jenerał-kwaternistrz korpusu gwardyi i grenadyerów i td. Fliegel-adjutantami są mianowani: jenerał-major Żukowski III. i Dujour-jenerał korpusu gwardyi i grenadyerów, jenerał-major Jafimowicz III. w świcie Cesarza Jego Mości, nakoniec pułkownik Somsonów III., rotmistrz książę Baryatyń-

ski z gwardyi konnej, pułkownik hrabia Lambert i rotmistrz Slep-
ców z pułku przyhocznej gwardyi huzarów, pułkownicy: hrabia
Adlerberg II. i Merder z pułku preobrażeńkiego, pułkownik Patkul
II. z pułku Pawłowskiiego i kapitan książę Galiczyn I. z ekipażu
gwardyi. (Wszyscy ci mianowani pozostaną zresztą na swoich da-
wnych stanowiskach.)

Minister wojny, książę Dołgoruki ogłosił dziennym rozkazem
armii, że na wszystkich przyborach uniformy, które muszą być opa-
trzone cyfrą cesarską, należy nosić A. z rzymską pod spodem liczbą
II., i że z dniem 4. marca zacznie się gruba załoba po zmarłym
Cesarzu.

Ostatni dzienny rozkaz podpisany przez zmarłego Cesarza da-
towany dnia 1. b. m., mianuje księcia Męzykowa, generał-majora *a
la suite*, generał-adjutantem Jego ces. Mości.

Grecya.

(Adresy izb do Króla.)

Ateny, 1. marca. Izba deputowanych i senat naradzały się
w ciągu tego tygodnia nad odpowiedzią na królewską mowę przy
otworzeniu izb, i uchwały doręczyć ją Królowi Jego Mości. Od-
powiedź izby deputowanej jest urzędową parafrazą królewskiej mowy;
w odpowiedzi zaś senatu odnosi się jedno miejsce do śmierci
Jej Mości Królowej Teresy. „Naród,“ wyrażono w tej odpowiedzi,
„podziela mocno osobiste uczucie, jakim Wasza król. Mość jesteś
przejęty wśród powszechnego żalu jaki sprawiła zawczesna i nieod-
zowna śmierć dostojnej Królowej Matki.“

Król Jego Mość odpowiedział komisji senatorskiej przy dorę-
czeniu odpowiedzi senatu: „Dziękuję senatowi za udział w zało-
bie po śmierci Mojej najukochańszej matki. Wyrażone w odpowiedzi
uczucia konstytucyjne, i co się tyczy rozporządzeń ku wykonaniu
ściślej neutralności, okazuje, że senat czuje głęboko swe powołanie
i dokładnie ocenia prawdziwy interes narodu. Również cieszy Muie
mocno zapewnienie, tego prawodawczego ciała o jego gotowości pe-
stępowania zgodnie z rządem i przyczynienia się do tego, ażeby
Moje życzenia dla dobra narodu urzeczywistnione zostały.“

Afryka.

(Podróż księżstwa Brabantskich w Egipcie.)

Ich królewicz. Moście książę i księżna Brabantu odjechali dnia
5. z. m. w towarzystwie belgijskiego jenerałnego konzula i wice-
konzula z Alaxandryi do Kairo.

Osobny pociąg, pod wodzą pana Green, jenerałnego dyrektora
kolei żelaznej, zawiózł dostojnych podróżnych do kanału Casser-el-
Ais, gdzie na nich czekał jeden z paropływów do służby wicekróla.
Paropływy te są bardzo gustownie ozdobione i zbudowane stosownie
do dalekiej żeglugi. Ich królewicz. Moście wsiedli zaraz na pokład
i przybyli nazajutrz do grobli nad Nilem, gdzie wicekról okazał ich
przyjmował.

Od placu wylądowania aż do pałacu wicekróla rozstawiono 5
do 6000 wojska i zgromadził się nieprzejęrzany tłum ludu. Za
przybyciem dawała artylerya salwy; wicekról otoczony najwyższymi
dygnitarzami cywilnymi i wojskowymi przyjmował sam Ich królew.
Moście na placu wylądowania i oprowadzał pokazując wszystkie
szczegóły olbrzymich robót, częścią ukończonych, częścią rozpoczę-
tych na obu groblach.

W Kairze przyjmowano Ich królewicz. Moście z temi samemi
honorami, a na drugi dzień za ich przybyciem, odwiedził ich wice-
król w pałacu Casser-el-Nil, gdzie były dla nich przygotowane bo-
gato ozdobione apartamenta.

Z wizytą w Haremie mogła być tylko Jej Mość księżna sama,
bo obyczaj mahometański jak wiadomo niepozwała mężczyznom
wstępu.

Po pięciodniowym pobycie w Kairo odплыли Ich królewicz.
Moście do górnego Egiptu. Do ich świty przyłączył się pan Eid,
Belgijski agent konzularny, i pan Linant-Bej de Bellefond, inżynier
zostający w służbie egipskiej, który już odbył kilka naukowych po-
dróży do górnego Egiptu.

Ich królewicz. Moście przybędą w połowie marca do Alexan-
drii z powrotem i odплыną 20. lub 25. na egipskiej parowej frega-
cie do Jaffy.

Z teatru wojny.

(Świetna obrona Eupatoryi. — Depesza jenerała Canroberta.)

Korespondencye prywatne dzienników angielskich z Eupatoryi
z 17. zgadzają się zupełnie ze sprawozdaniem Omera Baszy. — Po
uciszeniu się walki — piszą do *Times* — objeżdżał marszałek linią
bojową, chwalił dzielność i odwagę wojsk swoich, i upominał żoł-
nierzy, by się zawsze tak mężnie potykali z nieprzyjacielem. Wszę-
dzie witano go z radością i zaufaniem, i widać było ze wszystkiego,
jak wielką miłość posiadał u swoich żołnierzy. Pewien derwisz,
który przyłączył się do jednego z batalionów anatolskich „Cajbek,“
biegł przed nim, wygłaszając mu życzenia pomyślności. — Marszał-
ek udał się następnie konno do oddziałów w pierwszej linii bojo-
wej stojących, które wytrzymały najsilniejszy atak nieprzyjacielski,
i gdzie Selim Basza poległ. Następca jego Sulejman Basza ranny
w głowę i cały krwią zbroczony wydawał właśnie rozkazy. Na
cmentarzu greckim obdzierali tymczasem marodery tatarscy Rosyan
poległych, odcinali niektórym głowę i taszczyli konie zabite na
stronę, by je potem według dawnego zwyczaju tatrskiego na strawę

obrócić. Nikt im też tego nie wzbraniał, lecz odcinać głowy zaka-
zał Omer Basza surowo, i każdemu przestępcy tego zakazu zagroził
rozstrzelaniem.

Jenerał Canrobert obwieścił armii swojej dzielną obronę Eupa-
toryi dziennym rozkazem, a osobnem pismem do tureckiego ministra
wojny Riza Baszy życzy Sułtanowi szczęścia i tak dobrego i nadal
powodzenia orężowi jego w Krymie, oddając przytem wielkie po-
chwwały Omerowi Baszy.

Pomienione pismo jenerała Canrobert'a brzmi w te słowa:

„Dnia 17. b. m. natarł nieprzyjaciel w sile 25.000 piechoty,
4000 koni i z 80cią działami na Eupatoryę. Broniono się z wielką
odwagą, a tureckie wojska naddunajskie pod wodzą Omera Baszy
okryły się sławą. To pierwsze tak świetne wystąpienie dowódcy
naczelnego rokuje jak najpomyślniej na przyszłość i ziściło nasze
zaufanie, jakie zjednał już sobie nad Dunajem, gdzie nie przy jednej
sposobności umiał znaczne korzyści wojenne osiągnąć. Wojskom moim
ogłosiłem właśnie rozkazem dziennym świetną obronę Eupatoryi, i
który-to rozkaz dzienny do wojska francuzkiego będą miał zaszczyt
prześłać nieco później. Tymczasem przyjmij W. Excellencya nasze
zyczenia pomyślności, i chciej je przedłożyć i J. M. Sułtanowi. Do-
dać tu jeszcze muszę, że armia nasza ubolewa wiele nad stratą,
jaką armia turecka poniosła przez zgon jenerała dywizyi Selima Ba-
szy, który z taką chwałą poległ w obronie powierzonego mu stano-
wiska. Przyjmij W. Excel. wyraz wysokiego poważania mego.

Wódz naczelny Canrobert.“ (Zeit.)

(Doniesienia z obozu.)

Z Marsylii donoszą telegrafem pod dniem 6. marca. Przybyły
okręta „Pharamond“ i „Clyde“ z depeszami z tureckiej stolicy z
26. a z wiadomościami z Krymu po dzień 24. Szósta dywizya fran-
cuzka, wsparta dziewięcią, obłęga wieżę Malaków. Wzniesione przez
Rosyan nowe baterye, panujące nad rzeką Czernaja, starały się na-
daremnie przeszkodzić rozstawieniu tego wojska. Niestate powietrze
przeszkadza daleko więcej robotom oblężniczym, niż ogień nieprzy-
jacielski. Wojsko rosyjskie miało zamiar ruszyć na Bałakławę, i
wystąpiło dnia 18. w 18 batalionów; jenerał Bosquet na czele 25.000
Anglików i Francuzów zabierał się podejść do nieprzyjaciela, ale burza
z śnieżną zamiecią przeszkodziła spotkaniu. Jednak jak druga strona
zmuszoną była wrócić na stanowisko. Książę Męzykow wyprawił,
jak słyhać, konnicę dla braku furazu do Perekopu. — Jenerał Cas-
signoles zaprowadził w Konstantynopolu komisję remonty, na sku-
powanie koni. Liniowy okręt „Inflexible,“ fregata „Orenoque“ i kor-
weta „Fortune“ powróciły do Toulonu. Otwarcie na nowo wolnej
żeglugi na Dunaju, zachęciło kilka set okrętów godzić się na prze-
wóz zboża.“

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, czwartek. Dzisiaj odbyło się nabożeństwo załobne
za duszę Jego Mości Cesarza Mikołaja w kaplicy rosyjskiej. Obec-
ne było całe ciało dyplomatyczne, księżna Matylda i kilku adjutantów
Jego Mości Cesarza Napoleona.

Królewiec, 15. marca. Jego Mość Cesarz Alexander roz-
kazał, także tę część Krymu od Teodozyi do Kerezu, która dotych-
czas zostawała pod rozkazami wojennemi Chomutowa oddać pod ju-
rydykę wojenną księcia Gorczakowa.

Tryest, 15. marca. Przybył tu hrabia Montemolin. Infant
Don Sebastian, hrabia i hrabina Chambord, hrabiowie de la Tere-
santa i S. Maurizio przybyli tu także na jutrzejszy pogrzeb hrabi
Molina.

Turyń, 13. marca. Miano uchwalić nadzwyczajny pobór 500
majtków.

Malta, 8. marca. Ciągłe odbywają się ztąd przesyłki wojsk
do Krymu. Parostatek śrubowy „Hekla“ wiezie materyały do bu-
dowy kolei żelaznej. Stojący tu załogą 91. pułk otrzymał contre-
ordre i pozostanie tutaj.

Konstantynopol, 5. marca. *Journ. de Constantinople*
donosi, że jenerał Pellissier posunął się ku wzgórzom Bałakławy
zajętym silnie przez Rosyan. Bliższe szczegóły nie wiadomo. Przed-
wczoraj konferował baron Koller długo z Omerem Baszą.

Ateny, 9. marca. Słyhać, że także minister sprawiedliwości
Longos ma zamiar podać o dymisyę.

Korfu, 10. marca. Dwa oddziały artyleryi angielskiej odплы-
nęły do Konstantynopola. Według doniesień z Dardanellów z d. 6.
b. m., zakupują znaczną liczbę koni na rachunek Anglii. (L. k. a.)

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie.)

Lwów, 19. marca. Na naszym dzisiejszym targu płacono
za korzec pszenicy 34r.50k.; żyta 27r.30k.; owsa 16r.50k.; hreczki
22r.15k.; grochu 35r.; kartofli 12r.50k.; — cetnar siana sprzeda-
wano po 5r.17½k.; okotów 3r.2½k.; — sąg drzewa bukowego ko-
sztował 41r.40 w. w. — Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. marca.

Hr. Dzieduszycki Kazimierz, z Niesuchowa. — PP. Michalewski Antoni,
z Niedzielisk. — Tyniecki Erazm, z Złotnik. — Gnoiński Alex., z Krasnego. —
Zasławski Alex. z Majdanu. — Kuczyński Felic., z Korkowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. marca.

Ks. Lubomirski Adam, do Krakowca. — Hr. Schaffgotsche, c. k. pułkownik, do Rohatyna. — Br. Geminger, c. k. rotmistrz, do Brodów. — Pp. Dumniewicz Edw., do Nowoszyca. — Krajewski Nikazy, do Turzego. — Rogujski Karol, do Krakowa. — Żebrowski Tomasz, do Krakowa. — Hoszowski Nereusz, do Ropczyc.

Kurs lwowski.

Dnia 19. marca.

Table with 5 columns: Item, mon. konw., gotówka (złr., kr.), towarem (złr., kr.).

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 19. marca 1855.

Table with 4 columns: Item, amount, m. k., złr., kr.

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 15. marca.

Table with 4 columns: Item, rate, w przecięciu.

Wiedeński kurs weksłów.

Dnia 15. marca.

Table with 4 columns: Item, amount, w przecięciu.

Table with 3 columns: Item, amount, Agio.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16 marca o pierwszej godzinie po południu

Amsterdam 122 1/4 p. — Augsburg 125 3/4 p. — Frankfurt 124 3/4 p. — Hamburg 93. — Liwurna 122 1/4 p. — Londyn 12. 15 p. — Medyolan 124 3/4 p. — Paryż 146 7/8 p. Obligacje długu państwa 5% 82 1/8 — 82 1/4. Detto S. B. 5% 95 — 96. Detto pożyczki narod. 5% 86 1/4 — 86 3/8. Detto 4 1/2% 71 3/4 — 72. Detto 4% 64 — 64 1/4. Detto z r. 1850 z wypłatą 4% — — —. Detto z r. 1852 4% — — —. Detto Glognickie 5% 91 3/4 — 92. Detto z r. 1854 5% — — —. Detto 3% 49 1/2 — 49 3/4. Detto 2 1/2% 40 1/2 — 40 3/4. Detto 1% 16 1/2 — 16 3/4. Obl. indemn. Niż. Austr. 5% 81 1/2 — 82. Detto krajów kor. 6% 72 1/4 — 77. Pożyczka z r. 1834 219 — 219 1/2. Detto z r. 1839 120 1/4 — 120 1/2. Detto z 1854 105 3/16 — 105 1/4. Oblig. bank. 2 1/2% 58 — 58 1/2. Obl. lom. wen. pożycz. r. 1850 5% 100 — 101. Akc. bank. z ujmą 1014 — 1016. Detto bez ujmę — — —. Akce bankowe now. wydania — — —. Akce banku eskomp. 90 1/2 — 90 3/4. Detto kolei żel. półn. Ces. Ferdynanda 193 1/2 — 193 3/4. Wiéd.-Rabskie 111 3/4 — 112. Detto Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej 249 — 251. Detto Tyrnawskiej 1. wydania 23 — 25. Detto 2. wydania 35 — 38. Detto Edynbursko-Neusztadzkiej 91 1/2 — 91. Detto żeglugi parowej 546 — 548. Detto 11. wydania — — —. Detto 12. wydania 542 — 544. Prior. obl. Lloydy (w srebro) 5% 94 — 94 1/2. Północn. kolei 5% 86 — 86 1/4. Glognickie 5% 81 — 82. Obligacje Dun. żeglugi par. 5% 84 — 84 1/2. Detto Lloyda 558 — 560. Detto mlyna parowego wiéd. 132 — 133. Renty Como 13 1/4 — 13 1/4. Esterhazego losy na 40 żr. 83 1/2 — 83 3/4. Windischgrätz losy 29 1/4 — 29 1/2. Waldsteina losy 28 3/4 — 29. Keglevicha losy 12 — 12 1/4. Cesarskich ważnych dukatów Agio 30 7/8 — 31.

(Kurs pieniężny na giełdzie wiéd. d. 16 marca o pół do 2. po południu.)

Ces. dukatów stępowanych agio 30 7/8. Ces. dukatów obrączkowych agio 30 3/8. Ros. imperyal 10.3. Srebra agio 26 5/8 gotówką.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 19. marca.

Obligacje długu państwa 5% 82 3/8; 4 1/2% —; 4% —; 4% z r. 1850 — 3% —; 2 1/2% —. losowane obligacje 5% —; Losy z r. 1834 za 1000 żr. —; z. r. 1839 —. Wiéd. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —; Akce bank. 1014. Akce kolei półn. 1937 1/2. Glognickiej kolei żelaznej —. Odenburskie —. Budwejskie 250. Dunajskiej żeglugi parowej —. Lloyd —. Galic. l. z. w Wiédniu —. Akce niż.-austr. Towarzystwa eskomptowego a 500 żr. — żr.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. i 18. marca.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza według wilgotności, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

TEATR.

Dość: Opera niem.: „Die Jüdin.“
We Srodę: dnia 21. marca 1855, na dochód zasłużonego artysty Szczęsnego Starzewskiego, który 50ty rok przy tutejszej scenie zostaje — dany będzie dramat w pięciu aktach przez Fryderyka Soulié napisany: „Wychowanie Rzemieślnika.“

KRONIKA.

Dwudziesta czwarta i ostatnia składka z wykupna kart od powinszowań Nowego Roku 1855. Jego Excelencya p. Pflanzeller c. k. feldmarszałek-lieutenant 1r., pp. c. k. kapitanowie: Peneke, Stenzel i Sittenberg po 30k., Sievert 10k., Lumina c. k. kapitan 20k., Berger c. k. rotmistrz 30k., Stauffer 20k., Bayer c. k. nadferwalter 1r., Fellner c. k. nadferwalter 1r., Hoser K. c. k. ferwalter 1r., pp. ferwaltery: Steinbach i Fiedler po 30k., Dr. Waldin, dyrygujący lekarz sztabowy 30k., Pavak c. k. kapitan 20k., Adler v. Adlerschwung c. k. major 1r., Mussil c. k. kapitan 20k., Pacher c. k. kapitan 20k., pp. c. k. porucznicy: Reichert i Planner po 10k., Sinkiewicz c. k. porucznik 10k., Steczyna c. k. podporucznik 10k., Monné c. k. podporucznik 10k., Havriez c. k. podporucznik 1r., Dr. Lorenz Fr. 30k., Radziszewski c. k. oficyał rachunk. 20k., Floryan Wiszniewski i Bijaszewski c. k. asystenci rachunk. po 10k., hrabia Caboga c. k. major 1r., Jelen 40k., Skupiński 30k., Igel 10k., Postępski 30k., w mniejszych kwotach 1r. 48k., Scholz c. k. profesor 1r., Haase superintendent 3r., nr. domu 584 1/4 1r., pani Korn 20k., K. H. 20k., pani hrabina Dzeduszycyka 2r., pp. Dr. Schmidt 1r. 20k., pani Klimke 20k., pp. Lesner 10k., Reiss Alfred 1r., Chomiński W. 1r., Karankiewicz 1r., Margosches Nisson 1r., Wołoszyński 1r., Wiśniewiecki 1r., Losert 30k., Bogdanowicz 1r., Belland 1r., pani Rodkiewicz 1r., pani Witwicka 1r., pp. Schaeffer 20k., Szweska 20k., Łazowski Jan 1r., pani Dawidowska 5k., pani Szczerowska 10k., p. Urela 1r., pp. Nowakowski 30k.,

Kronstein 20k., Sammely 20k. — Razem 42r. 23k., dodawszy do tego z poprzednich składek sumę 1300 r. 32 kr. m. k.
Wynosi ogółem 1342 r. 55 kr. m. k.

— (Książka do modlenia dla Cesarzowej Francyi.) W pracowni genewskiego jubiliera pana Dutertre są teraz w robocie okładki przeznaczzone do oprawy książki do modlenia dla Cesarzowej francuskiej. Na te okładki, na których oprócz gustownych ozdób w klejnotach będzie ułożone imię Cesarzowej w diamentach wyrobiono blisko trzy funty złota. Wartość całej roboty przeznaczony na wystawę paryżką, będzie wynosić zdaniem znawców więcej niż 20,000 frank.

— Dla założonego pod redakcją urzędnika książęco-serbskiego, Gubomira Nenadowica, czasopisma pod nazwą „Szumadinka“, które dwa razy w tygodniu wychodzić ma w Belgradzie w języku serbskim, dozwolono przesyłkę w całym państwie austriackiem.

— Pewne rosyjskie stowarzyszenie na akcy zamierzało wydawać w Berlinie czasopismo polityczne pod nazwą „Journal du Nord.“ Ze strony redakcy i nakładcy przygotowano się do wydania pierwszego numeru tego dziennika w ciągu najbliższego tygodnia. Teraz zaś donosi „N. Pruss. Ztg.“ że dla niektórych względów miejscowych postanowiła redakcy wydawać to pismo w innym miesiącu, i że to już wkrótce nastąpi.